

SPATII CULTURALE

APARE LA RÂMNICU SĂRAT

DIRECTOR DE ONOARE - RADU CÂRNECI

Anul VI, nr. 28

personale, iar la urmă, refacerea întregului traseu din perspectiva unui eșec al crezului politic. Este o reconstituire realizată din perspectiva unei idei dominante, ceea ce reazăază întâmplările într-o ordine menită să lumineze un adevăr”, observă în mod justificat Radu Ciobotea.⁸

Dimensiunea europeană a reportajului lui Panait Istrati este consolidată și de faptul că autorul nu privește realitatea pur și simplu, ci o suspectează, găsind unghiul care inversează rolurile sociale și acordă un acces sporit spre culisele evenimentelor. Reportajul devine pentru Panait Istrati un mijloc de a găsi sursa obsesiei sale, o modalitate de a răspunde unei întregi societăți frământate. În acest sens, reportajul lui Panait Istrati ajunge să se identifice, ca și pentru Geo Bogza, cu „cel mai bun corectiv al esteticii turnului de fildeș”, într-o epocă în care „tragedii care privesc mase întregi de oameni așteaptă să fie exprimate în scris”.⁹

Autorul nu își propune să povestească din afară, ci să participe la povestea care prinde contur ca subiect. Or subiectul nu este nici pe departe unul agreabil, întrucât este menit să restabilească dreptatea acolo, unde societatea, prin instituțiile ei, a gafat grav. Astfel, *Spovedanie pentru învinși* constituie „un început spectaculos pentru reportajul politic românesc, chiar dacă a fost scris în limba franceză și publicat la Paris. Sau cu atât mai mult, căci în această carte este vorba, printre altele, despre dimensiunea europeană a reportajului românesc”.¹⁰

Om de opinie, care nu a învățat jocul retragerii rușinoase, Panait Istrati, prin *Spovedanie pentru învinși*, contribuie în mod decisiv la fundamentarea reportajului românesc, racordat la marile modele europene, dar și la formarea unei elite gazetărești.

⁸ Ciobotea, Radu, op. cit., p. 93.

⁹ Bogza, Geo, *Introducere în reportaj. Scrieri în proză*, vol. II, București, ESPLA, 1957, p. 19-20.

¹⁰ Ciobotea, Radu, op. cit., p. 93.

Ionuț CARAGEA

Moment de admirație în fața frumuseții

chiar dacă timpul se strecoară
ca un hoț viclean
printre oameni
furând zâmbete și fericire
tu vei rămâne mereu în sufletul meu
ca o adiere de mare
într-o livadă de portocali înfloriți

chiar dacă timpul șterge cu nori
toate drumurile cerului
tu vei rămâne mereu firul invizibil
pe care sufletul meu urcă
precum un paing
să-și coasă pânza
în colțul lunii

chiar dacă timpul mă privește
cu ochi de piatră
și îmi cere cu dobândă
uitarea
pentru fiecare moment de admirație
în fața frumuseții tale
tu vei rămâne mereu
odiseea mea interioară
și rugăciunea eternă
de mulțumire